

האשה פרק שמיני פסחים

פז: תורה אור השלם

מסורת הש"ס

דבליס. שמי ליבות דומה נה דומה: כי אכרס מלך ארס וישימס כעפר לדוש: וספר ותלד בן ויאמר ה' אליו קרא שמו יורעאל. שעתיד אני לזרעם ולזרעם כגולה: ארכעס קנינין גרסינן. וצית המקדש אחד מינייהו. קנינין חסונין בעיניו לקרוסם קנין לו כאלס שטורח לקנות דבר הכציו לו: שלס גזירוס. זרעאל דהיינו גולה ולא עמי ולא רוחמה: יאמר להם וגו' ונקבלו וגו'. בעלה גזירת הגלות. ורחמתי בעלה גזירת לא רוחמה. ורחמתי ללג עמי עמי אתה בעלה גזירת לא עמי: קריש. קרב. הארץ ימים מהס על ידי שמתחשלים נרצבות הס מחמי: וכה לימנוס. כדליף לקמיה: בימי עווישו יוסס. ספייה דקרא ובימי ירבעס בן יואש מלך ישראל: כסן ביש אל. כומר לעבו"ס: וזכר אס הרחמיס גרסינן: כי לא אוסיף עוד ארסס. אע"ג דפורענותא הוא אדוקרי הוא מידכר שס רחמיס: כי נשא אשס להס. לשון סליחה הוא: ורחמתי מתמה ועיבו סליחה קא מידכר וספיה דקרא דלעיל הוא: רבי יוחנן אמר מהכא ורחמתי וגו' ורחמי ללג עמי עמי אסס. אומס שלס הייז) מעמי יצקו כסס ויהיו לי לעס: אפילו דור. רשעס שאבינן יקללו אל תלשיס: מהוסס. שנתסס על שלשון את ישראל וסך על פי שחטאו: דקס עסס ספינון. שלס הייז) יכולין ללכות יחד: יעסל לך סלמיז א'. להשיבן תשובה: גפס דרומסל. לשעז נע"ו: כסס נחסינן וכסס סלקינן. נחמססה זו אן עסקימס ממיד: הנלס אופן לככל. שזין כשדים ארמיס כסלר אומות: שמוקס כסלול. ויפסד משס מהר כמו שהענינמס מיד שאלו אפסד: שקרוב לשונס ללשון סורס. ולא תשתכח תורה מהן מהר: לביס אמן. אכרסס מלור כסדיס ילס: כספ מלריס. סכוזו ישראל כללס ממלריס כדכתיב (שמות יב) וינגלו את מלריס ובימי רחבעס עלה שישק מלך מלריס ונטל את כל האוצרות: לעניכס. כלומר דבר פלג רחיסס שס שהעין פונה לסתמלכו: להמריס

1. כי לא השאר ליהוה... 2. וילך ויקח את גבר כה... 3. ותהר עוד ותלד בת... 4. קני ראשית דבר... 5. אברהם יאמר לו קרא שמה לא... 6. ויביא אל קרוב קרוב... 7. הפל עליהם אמתה... 8. והיה מספר בני ישראל... 9. ויהי מספר בני ישראל... 10. ויהי מספר בני ישראל... 11. דבר ה' אשר היה אל... 12. ויהי מספר בני ישראל... 13. ויהי מספר בני ישראל... 14. אל תלשן עבד אל... 15. דור אביו וקלל ואת... 16. דור אביו וקלל ואת... 17. דור אביו וקלל ואת... 18. דור אביו וקלל ואת... 19. דור אביו וקלל ואת... 20. דור אביו וקלל ואת... 21. דור אביו וקלל ואת... 22. דור אביו וקלל ואת... 23. דור אביו וקלל ואת... 24. דור אביו וקלל ואת... 25. דור אביו וקלל ואת... 26. דור אביו וקלל ואת... 27. דור אביו וקלל ואת... 28. דור אביו וקלל ואת... 29. דור אביו וקלל ואת... 30. דור אביו וקלל ואת... 31. דור אביו וקלל ואת... 32. דור אביו וקלל ואת... 33. דור אביו וקלל ואת... 34. דור אביו וקלל ואת... 35. דור אביו וקלל ואת... 36. דור אביו וקלל ואת... 37. דור אביו וקלל ואת... 38. דור אביו וקלל ואת... 39. דור אביו וקלל ואת... 40. דור אביו וקלל ואת... 41. דור אביו וקלל ואת... 42. דור אביו וקלל ואת... 43. דור אביו וקלל ואת... 44. דור אביו וקלל ואת... 45. דור אביו וקלל ואת... 46. דור אביו וקלל ואת... 47. דור אביו וקלל ואת... 48. דור אביו וקלל ואת... 49. דור אביו וקלל ואת... 50. דור אביו וקלל ואת... 51. דור אביו וקלל ואת... 52. דור אביו וקלל ואת... 53. דור אביו וקלל ואת... 54. דור אביו וקלל ואת... 55. דור אביו וקלל ואת... 56. דור אביו וקלל ואת... 57. דור אביו וקלל ואת... 58. דור אביו וקלל ואת... 59. דור אביו וקלל ואת... 60. דור אביו וקלל ואת... 61. דור אביו וקלל ואת... 62. דור אביו וקלל ואת... 63. דור אביו וקלל ואת... 64. דור אביו וקלל ואת... 65. דור אביו וקלל ואת... 66. דור אביו וקלל ואת... 67. דור אביו וקלל ואת... 68. דור אביו וקלל ואת... 69. דור אביו וקלל ואת... 70. דור אביו וקלל ואת... 71. דור אביו וקלל ואת... 72. דור אביו וקלל ואת... 73. דור אביו וקלל ואת... 74. דור אביו וקלל ואת... 75. דור אביו וקלל ואת... 76. דור אביו וקלל ואת... 77. דור אביו וקלל ואת... 78. דור אביו וקלל ואת... 79. דור אביו וקלל ואת... 80. דור אביו וקלל ואת... 81. דור אביו וקלל ואת... 82. דור אביו וקלל ואת... 83. דור אביו וקלל ואת... 84. דור אביו וקלל ואת... 85. דור אביו וקלל ואת... 86. דור אביו וקלל ואת... 87. דור אביו וקלל ואת... 88. דור אביו וקלל ואת... 89. דור אביו וקלל ואת... 90. דור אביו וקלל ואת... 91. דור אביו וקלל ואת... 92. דור אביו וקלל ואת... 93. דור אביו וקלל ואת... 94. דור אביו וקלל ואת... 95. דור אביו וקלל ואת... 96. דור אביו וקלל ואת... 97. דור אביו וקלל ואת... 98. דור אביו וקלל ואת... 99. דור אביו וקלל ואת... 100. דור אביו וקלל ואת...

יורעאל. על שם העמיד שזרעו

וגהלה אותם לכבד. והוא דלמך

נגיעין (דף ת. וסס)

רחמנה נטולין או נטולא דבר

עשו אלמא בני עשו מעלו טפי

היינו נצטר לזמו חכמי לנצל:

שמו יורעאל כי עוד מעט ופקדתי את דמי

יורעאל על בית יהוא והשבתי ממלכות בית ויאמר

לו קרא שמה לא רוחמה כי לא אוסיף עוד ארחם את בית ישראל כי נשא אשא

להם ותהר ותלד בן ויאמר (ה' אליו) קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואנכי

לא אהיה לכם לאחר שנולדו [לן] שני בנים וכו' אחת אמר לו הקב"ה להושיע

לא היה לך ללמוד ממושה רבך שכיון שדברתי עמו פירש מן האשה אף

אתה ברול עצמך ממנה אמר לו רבש"ע יש לי בנים ממנה ואין אני יכול

להוציאה ולא לגרשה א"ל הקב"ה ומה אתה שאשתך זונה ובנך [בני] זוננים

ואין אתה יודע אם שלך הן אם של אחרים הן כך ישראל שהן בני בני

בחוני בני אברהם יצחק ויעקב אחד ימארבעה קנינין שקניתי בעולמי תורה

קנין אחד דכתיב ה' קנני ראשית דרכו שמים וארץ קנין אחד דכתיב

קונה שמים וארץ בית המקדש קנין אחד דכתיב יהוה זה קנתה ימינו

ישראל קנין אחד דכתיב יעם זו קנית ואתה אמרת העבירים באומה אחרת

כיון שידע שחטא עמד לבקש רחמים על עצמו אמר לו הקב"ה עד שאתה

מבקש רחמים על עצמך בקש רחמים על ישראל שנוחתי עליהם שלש

גזירות בעבורך עמד ובקש רחמים ובטל גזירה והתחיל לכרוב שנאמר

והיה מספר בני ישראל כחול הים וגו' והיה במקום אשר יאמר להם

לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי ונקבצו בני יהודה ובני ישראל יחדו

וגו' וזרעתי לי בארץ ורחמתי את לא רוחמה ואמרת ללא עמי עמי

אתה אמר רבי יוחנן אוי לה לרבנות שמקברת את בעליה שאין לך כל נביא

ונביא שלא קיפח ארבעה מלכים בימיו שנאמר יחזון ישעיהו בן אמוץ אשר

חזה על יהודה וירושלים וגו' אמר ר' יוחנן מפני שלא קבל לשון הרע על עמוס

ישראל להמנות עם מלכי יהודה מפני שלא קבל לשון הרע על עמוס

מןלך דאימני דכתיב ידבר ה' אשר היה אל הושיע בן בארי בימי עזריה יוחם

אחז יחזקיה מלכי יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל ומגלן דלא קיבל

לשון הרע דכתיב וישלח אמציה כהן בית אל אל ירבעם מלך ישראל ויאמר קשר עליך וגו' וכתיב כי

אמר עמוס בחרב ימות ירבעם וגו' אמר חס ושלום אמר אותו צדיק כך ואם אמר מה אעשה לו שכינה אמרה

לו אמר ר"א אפילו בשעת כעסו של הקב"ה וזכר את הרחמים שנאמר כי לא אוסיף עוד ארחם את בית ישראל

ר' יוסי בר ר' חנינא אמר מהכא כי נשא אשא להם ואמר ר"א לא הגלה הקדוש ברוך הוא את ישראל לבין

האומות אלא כדי שיתוספו עליהם גרים שנאמר וזרעתי עליהם אלא להכניס כמה

כורין ור' יוחנן אמר מהכא ורחמתי את לא רוחמה אמר רבי יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי מאי דכתיב אל

תלשן עבד אל אדוניו פן יקללך ואשמת וכתיב דור אביו וקלל ואת אמו לא יברך משום דאביו יקלל ואת

אמו לא יברך אל תלשן אלא אפילו דור שאביו יקלל ואת אמו לא יברך אל תלשן עבד אל אדוניו מןלך מהושיע

א"ר אושעיא מאי דכתיב וצדקת פרונו בישראל עשה הקב"ה בישראל שפורן לבין האומות והיינו

דא"ל הווא מינא לר' חנינא און מעלינן מינייכו כתיב בכו כי ששת חדשים ישב שם וגו' ואלו אן אתינכו

גבן כמה שני ולא קא עבדינן לכו מידי אמר לו רצונך יספל לך תלמיד א' נמפל ליה ר' אושעיא א"ל משום

דלא ידעיתו היכי תעבדו תכלינן כולהו ליתנהו גבייכו מאי דאיכא גבייכו קרי לכו מלכותא קטיעתא

אמר ליה גפא דרומאי בהא נחתין ובהא סלקינן: תני רבי חייה מאי דכתיב אלהים הבין דרכה והוא

ידע את מקומה וידע הקדוש ברוך הוא את ישראל שאינו יכולין לקבל גזירות אכזריות אדום

לפיכך הגלה אותם לכבל ואמר רבי אלעזר לא הגלה הקדוש ברוך הוא את ישראל לכבל אלא

מפני שעמוקה כשאל שנאמר מיד שאול אפרס ממות אנאלם רבי חנינא אמר מפני שקרוב לשונם

ללשון תורה רבי יוחנן אמר מפני ששיגרו לבית אמן משל לאדם שכעס על אשתו להיכן מושגרה לבית אמה

והיינו דרבי אלכסנדר דאמר שלשה חזרו למטעתן אלו הן ישראל כסף מצרים וכלב וחוות ישראל הא

דאמרן כסף מצרים דכתיב ויהי בשנה החמישית למלך הרבעס עלה שישק מלך ירושלים

וגו' כתב הלוחות דכתיב ויאשברם לעיניכם תנא לוחות נשברו ואותיות פורחות עולא אמר כדי שיאכלו

חמרים

מחמי: וכה לימנוס. כדליף לקמיה: בימי עווישו יוסס. ספייה דקרא ובימי ירבעס בן יואש מלך ישראל: כסן ביש אל. כומר לעבו"ס: וזכר אס הרחמיס גרסינן: כי לא אוסיף עוד ארסס. אע"ג דפורענותא הוא אדוקרי הוא מידכר שס רחמיס: כי נשא אשס להס. לשון סליחה הוא: ורחמתי מתמה ועיבו סליחה קא מידכר וספיה דקרא דלעיל הוא: רבי יוחנן אמר מהכא ורחמתי וגו' ורחמי ללג עמי עמי אסס. אומס שלס הייז) מעמי יצקו כסס ויהיו לי לעס: אפילו דור. רשעס שאבינן יקללו אל תלשיס: מהוסס. שנתסס על שלשון את ישראל וסך על פי שחטאו: דקס עסס ספינון. שלס הייז) יכולין ללכות יחד: יעסל לך סלמיז א'. להשיבן תשובה: גפס דרומסל. לשעז נע"ו: כסס נחסינן וכסס סלקינן. נחמססה זו אן עסקימס ממיד: הנלס אופן לככל. שזין כשדים ארמיס כסלר אומות: שמוקס כסלול. ויפסד משס מהר כמו שהענינמס מיד שאלו אפסד: שקרוב לשונס ללשון סורס. ולא תשתכח תורה מהן מהר: לביס אמן. אכרסס מלור כסדיס ילס: כספ מלריס. סכוזו ישראל כללס ממלריס כדכתיב (שמות יב) וינגלו את מלריס ובימי רחבעס עלה שישק מלך מלריס ונטל את כל האוצרות: לעניכס. כלומר דבר פלג רחיסס שס שהעין פונה לסתמלכו: להמריס

יורעאל. על שם העמיד שזרעו

וגהלה אותם לכבד. והוא דלמך

נגיעין (דף ת. וסס)

רחמנה נטולין או נטולא דבר

עשו אלמא בני עשו מעלו טפי

היינו נצטר לזמו חכמי לנצל:

שמו יורעאל כי עוד מעט ופקדתי את דמי

יורעאל על בית יהוא והשבתי ממלכות בית ויאמר

לו קרא שמה לא רוחמה כי לא אוסיף עוד ארחם את בית ישראל כי נשא אשא

להם ותהר ותלד בן ויאמר (ה' אליו) קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואנכי

לא אהיה לכם לאחר שנולדו [לן] שני בנים וכו' אחת אמר לו הקב"ה להושיע

לא היה לך ללמוד ממושה רבך שכיון שדברתי עמו פירש מן האשה אף

אתה ברול עצמך ממנה אמר לו רבש"ע יש לי בנים ממנה ואין אני יכול

להוציאה ולא לגרשה א"ל הקב"ה ומה אתה שאשתך זונה ובנך [בני] זוננים

ואין אתה יודע אם שלך הן אם של אחרים הן כך ישראל שהן בני בני

בחוני בני אברהם יצחק ויעקב אחד ימארבעה קנינין שקניתי בעולמי תורה

קנין אחד דכתיב ה' קנני ראשית דרכו שמים וארץ קנין אחד דכתיב

קונה שמים וארץ בית המקדש קנין אחד דכתיב יהוה זה קנתה ימינו

ישראל קנין אחד דכתיב יעם זו קנית ואתה אמרת העבירים באומה אחרת

כיון שידע שחטא עמד לבקש רחמים על עצמו אמר לו הקב"ה עד שאתה

מבקש רחמים על עצמך בקש רחמים על ישראל שנוחתי עליהם שלש

גזירות בעבורך עמד ובקש רחמים ובטל גזירה והתחיל לכרוב שנאמר

והיה מספר בני ישראל כחול הים וגו' והיה במקום אשר יאמר להם

לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי ונקבצו בני יהודה ובני ישראל יחדו

וגו' וזרעתי לי בארץ ורחמתי את לא רוחמה ואמרת ללא עמי עמי

אתה אמר רבי יוחנן אוי לה לרבנות שמקברת את בעליה שאין לך כל נביא

ונביא שלא קיפח ארבעה מלכים בימיו שנאמר יחזון ישעיהו בן אמוץ אשר

חזה על יהודה וירושלים וגו' אמר ר' יוחנן מפני שלא קבל לשון הרע על עמוס

ישראל להמנות עם מלכי יהודה מפני שלא קבל לשון הרע על עמוס

מןלך דאימני דכתיב ידבר ה' אשר היה אל הושיע בן בארי בימי עזריה יוחם

אחז יחזקיה מלכי יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל ומגלן דלא קיבל

לשון הרע דכתיב וישלח אמציה כהן בית אל אל ירבעם מלך ישראל ויאמר קשר עליך וגו' וכתיב כי

אמר עמוס בחרב ימות ירבעם וגו' אמר חס ושלום אמר אותו צדיק כך ואם אמר מה אעשה לו שכינה אמרה

לו אמר ר"א אפילו בשעת כעסו של הקב"ה וזכר את הרחמים שנאמר כי לא אוסיף עוד ארחם את בית ישראל

ר' יוסי בר ר' חנינא אמר מהכא כי נשא אשא להם ואמר ר"א לא הגלה הקדוש ברוך הוא את ישראל לבין

האומות אלא כדי שיתוספו עליהם גרים שנאמר וזרעתי עליהם אלא להכניס כמה

כורין ור' יוחנן אמר מהכא ורחמתי את לא רוחמה אמר רבי יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי מאי דכתיב אל

תלשן עבד אל אדוניו פן יקללך ואשמת וכתיב דור אביו וקלל ואת אמו לא יברך משום דאביו יקלל ואת

אמו לא יברך אל תלשן אלא אפילו דור שאביו יקלל ואת אמו לא יברך אל תלשן עבד אל אדוניו מןלך מהושיע

א"ר אושעיא מאי דכתיב וצדקת פרונו בישראל עשה הקב"ה בישראל שפורן לבין האומות והיינו

דא"ל הווא מינא לר' חנינא און מעלינן מינייכו כתיב בכו כי ששת חדשים ישב שם וגו' ואלו אן אתינכו

גבן כמה שני ולא קא עבדינן לכו מידי אמר לו רצונך יספל לך תלמיד א' נמפל ליה ר' אושעיא א"ל משום

דלא ידעיתו היכי תעבדו תכלינן כולהו ליתנהו גבייכו מאי דאיכא גבייכו קרי לכו מלכותא קטיעתא

אמר ליה גפא דרומאי בהא נחתין ובהא סלקינן: תני רבי חייה מאי דכתיב אלהים הבין דרכה והוא

ידע את מקומה וידע הקדוש ברוך הוא את ישראל שאינו יכולין לקבל גזירות אכזריות אדום

לפיכך הגלה אותם לכבל ואמר רבי אלעזר לא הגלה הקדוש ברוך הוא את ישראל לכבל אלא

מפני שעמוקה כשאל שנאמר מיד שאול אפרס ממות אנאלם רבי חנינא אמר מפני שקרוב לשונם

ללשון תורה רבי יוחנן אמר מפני ששיגרו לבית אמן משל לאדם שכעס על אשתו להיכן מושגרה לבית אמה

והיינו דרבי אלכסנדר דאמר שלשה חזרו למטעתן אלו הן ישראל כסף מצרים וכלב וחוות ישראל הא

דאמרן כסף מצרים דכתיב ויהי בשנה החמישית למלך הרבעס עלה שישק מלך ירושלים

וגו' כתב הלוחות דכתיב ויאשברם לעיניכם תנא לוחות נשברו ואותיות פורחות עולא אמר כדי שיאכלו

חמרים

יורעאל. על שם העמיד שזרעו

וגהלה אותם לכבד. והוא דלמך

נגיעין (דף ת. וסס)

רחמנה נטולין או נטולא דבר

עשו אלמא בני עשו מעלו טפי

היינו נצטר לזמו חכמי לנצל:

שמו יורעאל כי עוד מעט ופקדתי את דמי

יורעאל על בית יהוא והשבתי ממלכות בית ויאמר

לו קרא שמה לא רוחמה כי לא אוסיף עוד ארחם את בית ישראל כי נשא אשא

להם ותהר ותלד בן ויאמר (ה' אליו) קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואנכי

לא אהיה לכם לאחר שנולדו [לן] שני בנים וכו' אחת אמר לו הקב"ה להושיע

לא היה לך ללמוד ממושה רבך שכיון שדברתי עמו פירש מן האשה אף

אתה ברול עצמך ממנה אמר לו רבש"ע יש לי בנים ממנה ואין אני יכול

להוציאה ולא לגרשה א"ל הקב"ה ומה אתה שאשתך זונה ובנך [בני] זוננים

ואין אתה יודע אם שלך הן אם של אחרים הן כך ישראל שהן בני בני

בחוני בני אברהם יצחק ויעקב אחד ימארבעה קנינין שקניתי בעולמי תורה

קנין אחד דכתיב ה' קנני ראשית דרכו שמים וארץ קנין אחד דכתיב

קונה שמים וארץ בית המקדש קנין אחד דכתיב יהוה זה קנתה ימינו

ישראל קנין אחד דכתיב יעם זו קנית ואתה אמרת העבירים באומה אחרת

כיון שידע שחטא עמד לבקש רחמים על עצמו אמר לו הקב"ה עד שאתה

מבקש רחמים על עצמך בקש רחמים על ישראל שנוחתי עליהם שלש

גזירות בעבורך עמד ובקש רחמים ובטל גזירה והתחיל לכרוב שנאמר

והיה מספר בני ישראל כחול הים וגו' והיה במקום אשר יאמר להם

לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי ונקבצו בני יהודה ובני ישראל יחדו

וגו' וזרעתי לי בארץ ורחמתי את לא רוחמה ואמרת ללא עמי עמי

אתה אמר רבי יוחנן אוי לה לרבנות שמקברת את בעליה שאין לך כל נביא

ונביא שלא קיפח ארבעה מלכים בימיו שנאמר יחזון ישעיהו בן אמוץ אשר

חזה על יהודה וירושלים וגו' אמר ר' יוחנן מפני שלא קבל לשון הרע על עמוס

ישראל להמנות עם מלכי יהודה מפני שלא קבל לשון הרע על עמוס

מןלך דאימני דכתיב ידבר ה' אשר היה אל הושיע בן בארי בימי עזריה יוחם

אחז יחזקיה מלכי יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל ומגלן דלא קיבל

לשון הרע דכתיב וישלח אמציה כהן בית אל אל ירבעם מלך ישראל ויאמר קשר עליך וגו' וכתיב כי

אמר עמוס בחרב ימות ירבעם וגו' אמר חס ושלום אמר אותו צדיק כך ואם אמר מה אעשה לו שכינה אמרה

לו אמר ר"א אפילו בשעת כעסו של הקב"ה וזכר את הרחמים שנאמר כי לא אוסיף עוד ארחם את בית ישראל